ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ

<u>ସି. ଆର୍. ଏ. ସଂଖ୍ୟା 331/1993</u>

ସିଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 374 (2) ଅନୁଯାୟୀ ଏହା ଏକ ଆବେଦନ ।

ଅନ୍ନାନିୟୋ ରାଇତୋ .... *ଆବେଦନକାରୀ*

-ବନାମ-

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ .... *ପ୍ରତିବାଦୀ*

<u>ସଂଯୁକ୍ତ ପ୍ରଣାଳୀ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାମଲାରେ ଉପସ୍ଥିତ</u>

<u>(ଆଭାସୀ/ଭୌତିକ ମାଧମ)</u>

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ - ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଏସ୍. କେ. ଦାଶ ।
ଅଧିବକ୍ତା

ପ୍ରତିବାଦୀଙ୍କ ପାଇଁ - ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଟି. କେ. ପ୍ରହରାଜ,
ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା ।

ପୀଠାସୀନ:

ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି ଏ. ସି. ବେହେରା

<u>ଶୁଣାଣି ତାରିଖ :14.09.2023 :: ରାୟ ତାରିଖ :13.10.2023</u>

1. ଆବେଦନକାରୀ, ଏହି ଆପତ୍ତିଟିକୁ ବିଚାର ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବିଞ୍ଜ ଉପବିଭାଗୀୟ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କର କ୍ଷେତ୍ର ପରିସର ଅନ୍ତର୍ଗତ ପି.ଏସ୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 34/1991 ଆଧାରରେ ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଜି.ଆର୍ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 205/1991 ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 24/1992ରେ ବିଞ୍ଜ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 26.02.1993 ତାରିଖରେ ପାରିତ ଦୋଷସିଦ୍ଧିର ରାୟ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ପ୍ରତିବାଦ କରିଛନ୍ତି ।

2. ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860ର ଧାରା 314 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀ (ଅଭିଯୁକ୍ତ)ଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଉପରୋକ୍ତ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ପାଇଁ, ତାଙ୍କୁ 3 (ତିନି) ବର୍ଷ ସଶ୍ରମ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଛି ।

<u>ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲା</u>

3. ଅଭିଯୁକ୍ତ (ଆବେଦନକାରୀ) ଏବଂ ମୃତକ ଯଥାକ୍ରମେ ସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ସ୍ତ୍ରୀ । ବିବାହ ପୂର୍ବରୁ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନୈତିକ ସମ୍ପର୍କ ଥିଲା । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏଭଳି ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କ ଯୋଗୁଁ ମୃତା ଜଣକ ଗର୍ଭବତୀ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ମୃତକ (ଲାସିନୀ ଭୂୟାଁ) ତାଙ୍କ ଗର୍ଭାବସ୍ଥାର ତିନି ମାସ ବହନ କରୁଥିବାବେଳେ, ସେହି ବିଷୟକୁ ଲୋକ ଲୋଚନରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କ ଗ୍ରାମରେ ଏକ ବୈଠକ ବସିଥିଲା । ସେହି ବୈଠକରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ମୃତକ ଉଭୟ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କକୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତ ମୃତକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଭାବରେ ରଖିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ସେହି ଗ୍ରାମ ବୈଠକର କିଛି ଦିନ ପରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ମୃତ ମହିଳାଙ୍କୁ ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ନେଇଯାଇଥିଲେ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦିନ ପରେ ଅର୍ଥାତ୍ 10.09.1991ରେ ଏକ ମୃତ ଶିଶୁ (ଭ୍ରୁଣ)କୁ ନେଇ ଫେରିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ଦିନ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରାୟ 01.00 ସମୟରେ ମୃତ ମହିଳାଙ୍କ ପେଟରେ ପ୍ରବଳ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ, ଯେତେବେଳେ ଗ୍ରାମ ବୈଠକରେ ମୃତକଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରଣାର କାରଣ ବିଷୟରେ ପଚରାଗଲା, ସେତେବେଳେ ସେ (ମୃତକ) ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କୁ କିଛି ଔଷଧ ଦେଇଥିଲା ଏବଂ ଏହିପରି ଔଷଧର ପରିଣାମସ୍ୱରୂପ, ତାଙ୍କ ମୃତ ଭ୍ରୁଣ ବାହାରି ଆସିଲା ।

4. ଅଭିଯୁକ୍ତ ପଞ୍ଚାୟତର ସଦସ୍ୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହା ମଧ୍ୟ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ମୃତକଙ୍କ ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ଔଷଧ ଦେଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେଦିନ, ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଯୋଗାଇ ଦେଇଥିବା ଔଷଧ ସେବନ ଯୋଗୁଁ ମୃତ (ଲାସାନି)ଙ୍କ ପେଟରେ ପ୍ରବଳ ଯନ୍ତ୍ରଣା ହେବାରୁ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ଏହା ପରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ମୃତକଙ୍କ ଏକ ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀ ଯିଏ ମନେ ଭୁଇନ୍ୟା ନାମରେ ପରିଚିତ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଉପରୋକ୍ତ ଅଭିଯୋଗ ଆଣି ସେରଙ୍ଗା ଥାନାରେ ଅନୁଲଗ୍ନକ-1 ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ଲିଖିତ ଏଫ୍‌ଆଇଆର୍ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

5. ଏଭଳି ଏଫ୍‌ଆଇଆର୍ ଆଧାରରେ, ସେରଙ୍ଗା ଥାନାରେ ଓ. ଆଇ. ସି. ଙ୍କ ଅନୁପସ୍ଥିତିରେ, ଏସ୍. ଆଇ. ଶ୍ରୀ ବି. ଆର୍. ପ୍ରହରାଜ, ସେରଙ୍ଗା ଥାନା ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 34/1991 ପଞ୍ଜୀକୃତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ମାମଲାର ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ।

ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ସେ (ଆଇ. ଓ.), ସୂଚନାଦାତା ଏବଂ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ, ଘଟଣାସ୍ଥଳ ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ମୃତଦେହକୁ ଜବତ କରି ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ, ଅପମୃତ୍ୟୁ ତଦନ୍ତ ବିବୃତି (ଅନୁଲଗ୍ନକ-11) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଜବତ ତାଲିକା (ଅନୁଲଗ୍ନକ-2) ମାଧ୍ୟମରେ ମୃତ ଭ୍ରୁଣକୁ ଜବତ

କରିଥିଲେ, ମୃତଦେହକୁ ଚାଲାଣ (ଅନୁଲଗ୍ନକ-9) ମାଧ୍ୟମରେ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛଦ ପାଇଁ ପଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ତଦନୁଯାୟୀ, ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପି.ଏମ୍. ବିବୃତି (ଅନୁଲଗ୍ନକ-7) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିଲା । ତା'ପରେ ସେ (ଆଇ.ଓ.) ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଗିରଫ କରି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଚାଲାଣ କରିଥିଲେ । ସେ (ଆଇ.ଓ.) ପି. ଏମ୍. ବିବୃତି (ଅନୁଲଗ୍ନକ-7) ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିବା ସମୟରେ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସଂଗୃହିତ ଆନ୍ତ୍ରିକ ଅଙ୍ଗକୁ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ଏବଂ ବିବୃତି ପାଇଁ ରାଜ୍ୟ ଅପରାଧ ଅନୁସନ୍ଧାନ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରୟୋଗଶାଳା (ଏସ୍. ଏଫ୍. ଏସ୍. ଏଲ୍.) ରସୁଲଗଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ୱରକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ତା 'ପରେ ଅନ୍ୟ ଆପତ୍ତିଜନକ କାଗଜପତ୍ର ଏବଂ ସାମଗ୍ରୀ ଜବତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତଦନ୍ତ ଶେଷ କରିବା ପରେ ସେ (ଆଇ. ଓ.) ତାଙ୍କ (ଅଭିଯୁକ୍ତ) ବିରୋଧରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860ର ଧାରା 304 ଏବଂ 314 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

6. ତଦନୁସାରେ, ବିଜ୍ଞ ଏସ୍.ଡି.ଜେ.ଏମ୍. ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରୁ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ମାମଲା ଚାଲାଣ ଉତ୍ତାରୁ ଏହା ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟ, ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡିକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତର ହେବାରେ ସେ (ଅଭିଯୁକ୍ତ) ସେହି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଆଇପିସି, 1860 ର ଧାରା 304 ଏବଂ 314 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତ ହୋଇ ବିଚାରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ ।

ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଅଭିଯୋଜନର ଉପରୋକ୍ତ ଅଭିଯୋଗକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ନିବେଦନ ଥିଲା । ସିଆର୍.ପି.ସିର ଧାରା 313 ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିବୃତି ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିପକ୍ଷର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିବେଦନ/ବିଷୟ ଏହା ଥିଲା ଯେ ତାଙ୍କୁ (ଅଭିଯୁକ୍ତ) ଗାଁର ସଚିବ ପଦରୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଚର୍ଚ୍ଚର ଧର୍ମଯାଜକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଥ୍ୟା ମାମଲାରେ ଫସାଇ ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ସେ (ଅଭିଯୁକ୍ତ) ଜଣେ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ।

7. ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଉପରୋକ୍ତ ଅଭିଯୋଗକୁ ଯଥାର୍ଥତା ପ୍ରତିପାଦନ କରିବା ପାଇଁ, ଅଭିଯୋଜନ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ରୁ 12 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋଟ 12 ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହାର ଅନୁଲଗ୍ନକ 1 ରୁ 12 ରୂପେ ଅଙ୍କିତ ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ପ୍ରତିପକ୍ଷ ତାଙ୍କ ତରଫରୁ କୌଣସି ସାକ୍ଷ୍ୟ ବା ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ ।

ଅଭିଯୋଜନର 12 ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1 ହେଉଛନ୍ତି ସୂଚନାଦାତା, ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 6 ହେଉଛନ୍ତି ମୃତକଙ୍କ ପିତା । ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 2 ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ଥାନୀୟ ଚର୍ଚ୍ଚର ଧର୍ମଯାଜକ ପୁରୋହିତ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 3,4,5,8 ଏବଂ 9 ହେଉଛନ୍ତି ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏବଂ ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସହ-ଗ୍ରାମବାସୀ । ଅବଶିଷ୍ଟ ଚାରିଜଣ ସାକ୍ଷୀ ଅର୍ଥାତ୍ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7,10,11

ଏବଂ 12 ହେଉଛନ୍ତି ସରକାରୀ ସାକ୍ଷୀ । ଉକ୍ତ 4 ଜଣ ସରକାରୀ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.10 ହେଉଛନ୍ତି ସେରଣାଗା ଥାନାର ହାବିଲଦାର, ଯିଏକି ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପାଇଁ ଶବ ସହିତ ଯାଇଥିଲେ। ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7 ହେଉଛନ୍ତି ସେହି ଡାକ୍ତର, ଯିଏ ମୃତକଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଅନୁଲଗ୍ନକ-7 ମାଧ୍ୟମରେ ପି.ଏମ୍. ବିବୃତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.11 ହେଉଛନ୍ତି ଏସ୍ ଏଫ୍ ଏସ୍ ଏଲ୍, ରସୁଲଗଡ଼ ଭୁବନେଶ୍ୱରର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଧିକାରୀ ଯିଏ ମୃତକଙ୍କ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 ହେଉଛନ୍ତି ମାମଲାର ଏକମାତ୍ର ତଦନ୍ତ ଅଧିକାରୀ, ଯିଏ ତଦନ୍ତ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୋଷାରୋପ ଫର୍ଦ୍ଦ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ।

8. ବିଚାର ଶେଷ ହେବା ପରେ ଏବଂ ନଥିରେ ଉପଲବ୍ଧ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିବା ପରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆଇପିସି, 1860 ର ଧାରା 314 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଯାହା ମୃତକଙ୍କ ଗର୍ଭପାତ କରିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁ ଘଟାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହା ଅଧୀନରେ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଉପରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଏସ୍.ଟି. ସଂଖ୍ୟା 24/1992 ରେ 26.02.1993 ତାରିଖର ରାୟ ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆଦେଶ ପାରିତ କରିଛନ୍ତି ।

9. ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପୂର୍ବୋକ୍ତ ରାୟ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ସେ (ଅଭିଯୁକ୍ତ) ତାଙ୍କ ଆବେଦନ ସ୍ମାରକରେ ଅନେକ ଆଧାର ନେଇ ଏହି ଆପତ୍ତିକୁ ଆବେଦନକାରୀ ଭାବରେ ବିଚାର ପାଇଁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରି ପ୍ରତିବାଦ କରିଛନ୍ତି ।

10. ମୁଁ ଆବେଦନକାରୀ (ଅଭିଯୁକ୍ତ)ଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣିସାରିଛି ।

ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏବଂ ଦୋଷସିଦ୍ଧିର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ବିରୋଧ କରିବା ପାଇଁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ, ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଏବଂ ଦୋଷସିଦ୍ଧିର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ କେବଳ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଆଧାରରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ହୋଇଛି, ଯାହା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ତିଷ୍ଠି ପାରିବ ନାହିଁ । କାରଣ, ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ତଥାକଥିତ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଯାହା ଉପରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଭରଶୀଳ ହୋଇଛନ୍ତି, ତାହା ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ । ତେଣୁ, ତାଙ୍କ (ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା) ଅନୁଯାୟୀ, ତାଙ୍କ

(ଆବେଦନକାରୀ/ଅଭିଯୁକ୍ତ) ବିରୋଧରେ ଦୋଷସିଦ୍ଧିର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆଦେଶ ତିଷ୍ଠି ରହିପାରିବ ନାହିଁ ।

11. କିନ୍ତୁ, ଅନ୍ୟପକ୍ଷରେ, ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ସ୍ଥାୟୀ ଅଧିବକ୍ତା, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ବିଚାରକୁ ସମର୍ଥନ କରି ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ମୃତକଙ୍କ ଗର୍ଭପାତ କରିବାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନେଇ ଔଷଧ ପ୍ରଦାନ ଦ୍ୱାରା ମୃତକଙ୍କର ଯେଉଁ ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଅଛି, ତାହା ବିଷୟରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1,2,3,4,5,6,8 ଏବଂ 9 ଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର, ଅନ୍ତିମ ଭାବରେ ଆବେଦନକାରୀ (ଅଭିଯୁକ୍ତ)ଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇପିସିର ଧାରା 314 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅଭିଯୋଜନ ମାମଲାର ସିଦ୍ଧତା ପ୍ରତିପାଦିତ କରୁଛି । ଯେଉଁଥିପାଇଁ, ବିଚାର କରୁଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପାରିତ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରତିହତ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

12. ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସଂଖ୍ୟା 10 ଏବଂ 11 ରେ କାରଣ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, "*ଏହା ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1,2,3,4,5,6,8 ଏବଂ 9 ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରୁ ଉପଲବ୍ଧ ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ଗ୍ରାମ ବୈଠକରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ, ସେ ମୃତ (ଲାସିନୀ) ଙ୍କୁ ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ଔଷଧ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ତାଙ୍କର ଗର୍ଭପାତ ହୋଇଛି ଏବଂ ଫଳସ୍ୱରୂପ ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଛି । ତେଣୁ, ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 314ର ଉପାଦାନଗୁଡ଼ିକ ବିଧିବଦ୍ଧ ଭାବେ ପୂରଣ ହୋଇଛି, ତେଣୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଆଇପିସି, 1860ର ଧାରା 314 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ।*"

13. ଅନୁଲଗ୍ନକ-1 ମାଧ୍ୟମରେ ଏଫ୍ଆଇଆର୍ ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ତାଙ୍କ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ବୈଠକରେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ସେ ମୃତକଙ୍କୁ ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ଔଷଧ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହା ତାଙ୍କ ଗର୍ଭପାତର କାରଣ ଅଟେ ।

ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟର ଅନୁଚ୍ଛେଦ ସଂଖ୍ୟା 10 ଏବଂ 11 ରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଉପରୋକ୍ତ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣଗୁଡ଼ିକ ଦର୍ଶାଏ ଯେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଭିଯୁକ୍ତ (ଆବେଦନକାରୀ) ଙ୍କୁ ଆଇପିସିର ଧାରା 314 ଅନୁଯାୟୀ କେବଳ ସେମାନଙ୍କ ଗ୍ରାମ ପଞ୍ଚାୟତ ବୈଠକରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 1,2,3,4,5,6,8 ଏବଂ 9 ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଆଧାରରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଛନ୍ତି ।

14. ବିଚାର ସମୟରେ ଅଭିଯୁକ୍ତ, ଗ୍ରାମ ବୈଠକରେ ଉପରୋକ୍ତ ସାକ୍ଷୀମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1,2,3,4,5,6,8 ଏବଂ 9 ମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପରୋକ୍ତ ତଥାକଥିତ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାରକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଛନ୍ତି ।

15. ଏହା ଆଇନର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ଆଧାର ଯେ, ଏକ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଏହାର ସ୍ୱଭାବ ହେତୁ ସାକ୍ଷ୍ୟର ଏକ ଦୁର୍ବଳ ଅଂଶ ଅଟେ ଏବଂ ସମର୍ଥନ ବିନା ଏହିପରି ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଆଧାରରେ ଦଣ୍ଡବିଧାନର ଆଦେଶ ବଜାୟ ରଖାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେତେବେଳେ ଜଣେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସିଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 313 ଅନୁଯାୟୀ ନଥିଭୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ତାଙ୍କ ବିବୃତିରେ ଅଭିଯୋଜନ ତରଫରୁ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିବା କଥିତ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାରକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ତେବେ ଉକ୍ତ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର, ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଭାବରେ ବିବେଚିତ ହେବ ।

ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇପାରିବ, ଯଦି ଏହା ଅଭିଯୋଜନ ତରଫରୁ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ ଯେ, ଉକ୍ତ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଅଭିଯୁକ୍ତ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବରେ କରାଯାଇଥିଲା । ତେଣୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଭାର ଅଭିଯୋଜନ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ । ଅଭିଯୁକ୍ତ ଉପରେ କେବଳ ପ୍ରଲୋଭନ, ଧମକ, ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଆଦିର ଅନୁପସ୍ଥିତି, ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାରକୁ ଗ୍ରହଣୀୟ କରିବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ନୁହେଁ । ଏକ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାରକୁ ଗ୍ରହଣୀୟ ଏବଂ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କରିବା ନିମନ୍ତେ, ଅଭିଯୋଜନ ପାଇଁ ଏହାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ଯେ ଏହିପରି ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରର ଲାଭ ଉଠାଇବା ହେତୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଉପରେ ଲୌକିକ ପ୍ରକୃତିର କୌଣସି ଅଶୁଭ ପ୍ରଭାବକୁ ଏଡ଼ାଇବା ହେତୁ ଏଭଳି ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ।

ତେଣୁ, ଏକ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାରକୁ ଗ୍ରହଣୀୟ ଏବଂ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ କରିବା ପାଇଁ, ଅଭିଯୋଜନର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଉଛି ଆଧାର/କାରଣକୁ ପ୍ରମାଣ କରିବା, ଯେଉଁଥିପାଇଁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଏପରି ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲା ।

ଏଠାରେ ଏହି ମାମଲାରେ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1,2,3,4,5,6,8 ଏବଂ 9 ସମେତ କୌଣସି ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଅଭିଯୋଜନଙ୍କ ତରଫରୁ ନଥିରେ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବେ ଗାଁ ସଭାରେ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ।

16. ତେଣୁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଅଭିଯୋଜନ ଉପରେ ଥିବା ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ସ୍ୱରୂପ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଭାର, ସଠିକ ଭାବରେ ନିର୍ବାହ କରାଯାଇନାହିଁ । ଯେହେତୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ତଥାକଥିତ ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ସେମାନଙ୍କର ପଞ୍ଚାୟତ ଗ୍ରାମ ସଭାରେ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1,2,3,4,5,6,8 ଏବଂ 9 ସମ୍ମୁଖରେ କରାଯାଇଥିବାର କୁହାଯାଉଥିଲା ଏବଂ ଉପରୋକ୍ତ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1,2,3,4,5,6,8 ଏବଂ 9 ସମେତ ଅଭିଯୋଜନର କୌଣସି ସାକ୍ଷୀ ନିଜ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିନାହାଁନ୍ତି ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବେ ଏଭଳି ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ତେଣୁ ଅଭିଯୁକ୍ତ ସେମାନଙ୍କ ପଞ୍ଚାୟତ ଗ୍ରାମସଭାର ଏକ ବିଶାଳ ସମାବେଶ ସମ୍ମୁଖରେ କରିଥିବା ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ବିଷୟରେ ଉପରୋକ୍ତ ଦୃଶ୍ୟକୁ ଉପରୋକ୍ତ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

17. ପଞ୍ଚାୟତର ଗ୍ରାମ ସଭାର ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ତଥାକଥିତ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଅଗ୍ରହଣୀୟତା ବିଷୟରେ ଉପରୋକ୍ତ ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକ ନିମ୍ନଲିଖିତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାତରୁ ସମର୍ଥନ ପାଇଥାଏ:

59 (1985) CLT-167 ଏବଂ 1986 (1) OLR 663- ଦାସୁରୀ ଦେଇ ଓରଫ ଲାକ୍ରା ବନାମ ରାଜ୍ୟ-ଭାରତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872, ଧାରା 24-ଅଣନ୍ୟାୟିକ ସ୍ୱୀକାରୋକ୍ତି-ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ।

"ଅଭିଯୁକ୍ତ ସିଆର୍.ପି.ସି ର ଧାରା 313 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ବିବୃତିରେ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଏହାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଭାବରେ ବିବେଚନା କରାଯାଏ । ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ନ୍ୟାୟାଳୟ କିଛି ସମର୍ଥନ ଖୋଜିବା ଉଚିତ ।"

(2010) 47 OCR (SC) 718 ନୁର ଆଗା ବନାମ ପଞ୍ଜାବ ରାଜ୍ୟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଭାରତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ 1872-ଧାରା-24

"ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଭାବେ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିବା ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଉପରେ ନିର୍ଭର କରାଯାଇପାରିବ । ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଭାର ଅଭିଯୋଜନ ଉପରେ ରହିଛି ।"

(2004) 29 OCR 884, କନିକା ମିସ୍ତ୍ରୀ ଓରଫ ମଣ୍ଡଳ ବନାମ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ- ଭାରତୀୟ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅଧିନିୟମ, 1872-ଧାରା-24

"ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ପ୍ରକୃତିର ହେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଜଣେ ମହିଳା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କୁ ସରପଞ୍ଚ ଏବଂ ପୂର୍ବତନ ସରପଞ୍ଚଙ୍କ ସମେତ 30 ଜଣ ଗ୍ରାମବାସୀଙ୍କୁ ନେଇ ଏକ

ଗ୍ରାମ ସଭାକୁ ଡକାଯାଇଥିଲା ଯେଉଁଠାରେ ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ (ମୃତକ)ଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ ବିଷୟରେ ପଚରାଉଚରା କରାଯାଇଥିଲା । ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟରେ ବିଷ ମିଶାଇ ଦେଇଥିବାର କହିଥିଲେ । ଏଭଳି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଯଦି ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିଛି ବିବୃତି ଦିଆଯାଏ, ତେବେ ଏହାକୁ ସ୍ୱେଚ୍ଛାକୃତ ସ୍ୱୀକାର ବୋଲି କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏପରି ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।"

ତେଣୁ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.1,2,3,4,5,6,8 ଏବଂ 9 ର ସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିବା ପୂର୍ବୋକ୍ତ ନିଷ୍ପତ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ଅନୁପାତରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ଆଇନର ନୀତିକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରି, ଏହା ସ୍ଥିର କରାଯାଉଛି ଯେ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ 1 2,3,4,5,6,8 ଓ 9 ସମ୍ମୁଖରେ ତଥାକଥିତ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଆଇନ ଅନୁସାରେ ଗ୍ରହଣୀୟ ନୁହେଁ ।

18. ଏଠାରେ, ଏହି ମାମଲାରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତକୁ ଆଇପିସି, 1860 ର ଧାରା 314 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରାଯାଇଛି ।

ଆଇପିସିର ଧାରା 314 ଗର୍ଭପାତ କରାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ କରାଯାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଦଣ୍ଡର ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ।

19. ଆଇପିସିର ଧାରା 314ର ଚାରୋଟି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟ ରହିଛି । ଏହି ଚାରୋଟି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକୀୟ ବିଷୟ ହେଉଛି-:

"(i) ଯେ, ମହିଳା ଜଣକ ସନ୍ତାନ ସହିତ ଥିଲେ,

(ii) ଯେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ ଗର୍ଭପାତ କରାଇବା ପାଇଁ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ,

(iii) ଯେ, ସେ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସହିତ ଏପରି କରିଥିଲେ ଏବଂ

(iv) ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟ ମହିଳାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ହୋଇଥିଲା ।"

20. ଆଇଓ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12) ତାଙ୍କ ଜମାନବନ୍ଦୀର ଅନୁଚ୍ଛେଦ-4 ରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, "ସେ ବୃଦ୍ଧ ମହିଳାଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ, ଯିଏ ମୃତକଙ୍କ ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ଔଷଧ ଦେଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ, ସେ ସେହି ମହିଳାଙ୍କୁ ଖୋଜିପାଇଲେ ନାହିଁ ।"

ଯେହେତୁ ଅଭିଯୋଜନର ଉପରୋକ୍ତ ନିଜସ୍ୱ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଅର୍ଥାତ୍ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12 (ଆଇଓ) ନିଜେ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ଯେ, ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ମହିଳା ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ମୃତକଙ୍କୁ ଔଷଧ ଦେଇଥିଲେ

HIGH COURT ORISSA

ଯାହାଙ୍କୁ ସେ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.12) ଖୋଜିପାଇନଥିଲେ, ତେବେ, ଆଇଓଙ୍କର ଉପରୋକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଇପିସିର ଧାରା 314 ର ଦ୍ୱିତୀୟ ଏବଂ ତୃତୀୟ ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ପୂରଣ କରୁନାହିଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ଅଭିଯୁକ୍ତ ଜଣକ ମୃତକଙ୍କ ଗର୍ଭପାତ କରାଇବାକୁ ଏକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କର ଗର୍ଭପାତ କରାଇବାକୁ ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ରଖି ଏପରି କରିଥିଲେ ।

21. ମୃତକଙ୍କ ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ କରିଥିବା ଏବଂ ପିଏମ୍ ବିବୃତି (ଅନୁଲଗ୍ନକ.7) ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିବା ଡାକ୍ତର (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7) ତାଙ୍କ ବୟାନରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଭାବେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, "ସେ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ବିଷୟରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ମତ ଦେଇନାହାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ, ସେ ରାସାୟନିକ ପରୀକ୍ଷା ପାଇଁ ଆନ୍ତ୍ରିକ ଅଙ୍ଗକୁ ସଂଗ୍ରହ କରିଛନ୍ତି ।" ସେ (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7) ମଧ୍ୟ ବିଜ୍ଞ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଅଧିବକ୍ତାଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ଗର୍ଭପାତ ଅନେକ ଉପାୟରେ ହୋଇଥାଏ ବୋଲି ଆଭିସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ସ୍ୱାଭାବିକ ଗର୍ଭପାତ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଗର୍ଭାବସ୍ଥାର 3 ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଗର୍ଭପାତ ବାରମ୍ବାର ହୋଇଥାଏ । ଗର୍ଭପାତର ବିଭିନ୍ନ କାରଣ ରହିଛି । ଶବ ବ୍ୟବଚ୍ଛେଦ ପରୀକ୍ଷଣରୁ, ମୃତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଗର୍ଭପାତ ସ୍ୱାଭାବିକ କି ନୁହେଁ ତାହା ବର୍ତ୍ତମାନର ମାମଲାରେ କହିବା ଆଦୌ ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

22. ଡାକ୍ତରଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.7) ମୃତକଙ୍କ ଗର୍ଭପାତ କିମ୍ବା ଗର୍ଭପାତର କାରଣ ତଥା ତାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁର କାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ/ନିଶ୍ଚିତ ଉପସଂହାର ଆଣୁନାହିଁ ।

23. ଏସ୍ ଏଫ୍ ଏସ୍ ଏଲ୍ ରସୁଲଗଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଧିକାରୀ, ଅର୍ଥାତ୍ ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.11 (ଯାହାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମୃତକଙ୍କ ଆନ୍ତ୍ରିକ ଅଙ୍ଗ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା) ତାଙ୍କ ଆଭିସାକ୍ଷ୍ୟରେ ଏହା ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ନଥିରେ ତାଙ୍କ ବିବୃତି ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ ଏବଂ ସେ ତାଙ୍କ ବିବୃତିକୁ ପାଠ ନକରି ତାଙ୍କ ପରୀକ୍ଷାର ସମସ୍ତ ବିବରଣୀ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ସେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମନେ ରଖିଛନ୍ତି ଯେ ସେ ଜଣେ ମହିଳାଙ୍କ ଆନ୍ତ୍ରିକ ଅଙ୍ଗ ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କ ମତ ନକାରାତ୍ମକ ଥିଲା । ସେହି ବିବୃତିର ଏକ ନକଲ ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ନକଲଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଅଛି, ତାହାର ନକଲ ମଧ୍ୟ ସଂପୃକ୍ତ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଛି । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ସେହି ହେତୁ ଡ଼ାକରା ହେଲେ ସେ ବିବୃତିର ନକଲ ଦେବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବେ ।

ଏସ୍ ଏଫ୍ ଏସ୍ ଏଲ୍, ରସୁଲଗଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ୱରର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଧିକାରୀ, ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.11ଙ୍କ ଉପରୋକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆଦୌ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ ଯେ, ଉକ୍ତ ମୃତକଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ, ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ଔଷଧ ସେବନ କାରଣରୁ ହୋଇଥିଲା ।

24. ଉପରୋକ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ତଥା ଡାକ୍ତର (ପି. ଡବ୍ଲ୍ୟୁ. 7) ଏବଂ ଏସ୍ ଏଫ୍ ଏସ୍ ଏଲ୍ ର ବୈଜ୍ଞାନିକ ଅଧିକାରୀ, ରସୁଲଗଡ଼, ଭୁବନେଶ୍ୱର (ପି.ଡବ୍ଲ୍ୟୁ.11)ଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଏକତ୍ର ପଢ଼ିବା ପରେ, ଏହା ପ୍ରତୀୟମାନ ହେଉଛି ଯେ, ଅଭିଯୋଜନ ଦୃଢ଼ ଏବଂ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଏହା ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇ ନାହିଁ ଯେ, ମୃତ ମହିଳାଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ, ଗର୍ଭପାତ ପାଇଁ ଔଷଧ ସେବନ ହେତୁ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ, ଆଇପିସି, 1860 ର ଧାରା 314 ର ଚତୁର୍ଥ ଉପାଦାନ ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଜନ ତରଫରୁ ପୂରଣ କରାଯାଇନାହିଁ ।

25. ଉପରୋକ୍ତ ଆଲୋଚନା ଏବଂ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣରୁ ଯାହା ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତିର ବିଶ୍ଳେଷଣ କରେ, ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 314 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ଆଧାର ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଗ୍ରହଣୀୟ ହେଉନାହିଁ । କାରଣ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବାର ଆଧାର କେବଳ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଉପରେ ଥିଲା ଏବଂ ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ଅଣନ୍ୟାୟିକ ଦୋଷ ସ୍ୱୀକାର ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ହେଇଯାଇଛି । ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଜନ ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 314 ର 3ଟି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକତା ଅର୍ଥାତ୍ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକତା ସଂଖ୍ୟା 2,3 & 4 ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ କରିବାରେ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ, ଅଭିଯୁକ୍ତ (ଆବେଦନକାରୀ) ଙ୍କ ବିରୋଧରେ ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଜ୍ଞ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆଦେଶ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ବୈଧ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ତେଣୁ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଏହି ଆପତ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବା ପାଇଁ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଯଥାର୍ଥତା ରହିଛି ।

26. ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ ହୋଇଥିବା ଆବେଦନକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଯାଉଛି ।

27. ଅଭିଯୁକ୍ତଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଜି. ଆର୍. ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 205/1991ରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଦୌରା ନ୍ୟାୟାଳୟ ମାମଲା ସଂଖ୍ୟା 24/1992ରେ ବିଜ୍ଞ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି, ପାରଳାଖେମୁଣ୍ଡିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭାରତୀୟ ଦଣ୍ଡ ସଂହିତାର ଧାରା 314 ଅନୁଯାୟୀ ତାରିଖ 26.02.1993 ରେ ପାରିତ ଦୋଷସିଦ୍ଧି ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆକ୍ଷେପିତ ରାୟକୁ ରଦ୍ଦ କରାଯାଉଛି ।

28. ଅଭିଯୁକ୍ତ (ଆବେଦନକାରୀ) ସନ୍ଦେହଜନିତ ଲାଭ ଆଧାରରେ ଆଇପିସିର ଧାରା 314 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧ/ଅଭିଯୋଗରୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହେଲେ ।

29. ତଦନୁସାରେ, ଅଭିଯୁକ୍ତ (ଆବେଦନକାରୀ) ଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଜାମିନ ବନ୍ଧପତ୍ରରୁ ଦୋଷମୁକ୍ତି ହେବା ପରେ ତୁରନ୍ତ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଉଛି ।

(ଏ.ସି. ବେହେରା),
ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତି

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।
13 ଅକ୍ଟୋବର, 2023// ରତି ରଞ୍ଜନ ନାୟକ//
କନିଷ୍ଠ କ୍ଷିପ୍ରଲେଖକ

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷା ରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣ ଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଅନୁବାଦିକା: ସଙ୍ଗୀତା ସେନାପତି
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ,କଟକ